

Schrik van Vlaamse symbolen?

De Vlaamse symbolen, zoals de vlag van de Vlaamse Gemeenschap, worden door sommigen al eens als agressief beschouwd. Deze zomer viel nog een kamp van de KSJ uit Bilzen in het Waalse Royompré zonder stroom wegens die leeuwenflag. Maar zelfs in eigen kringen leeft dat beeld. Reeds meerdere jaren is op de openingsactiviteit van het *Festival van Vlaanderen* in Brussel geen vlag van de Vlaamse Gemeenschap te zien en staat de benaming Vlaanderen in het klein. De motivatie is dat men de Franstaligen niet tegen de haren wil strijken. Nu wil ik best begrijpen dat het ondoenbaar is om in Brussel een hoogwaardig programma gefinancierd te krijgen als men zich uitsluitend zou richten tot een Nederlandstalig publiek met de sponsorgelden van bedrijven die uitsluitend een Nederlandstalig cliënteel hebben. Dat anderstaligen dus op zulke activiteiten op gepaste wijze worden ontvangen is de normaalste zaak van de wereld. Dat wil naar mijn mening echter niet zeggen dat we daarom het Vlaamse karakter van de organisator moeten wegmoffelen. De organisator wordt door de Vlaamse Gemeenschap daarvoor ook vergoed, dus niet alleen wegens het cultureel aspect van de werking, maar ook voor het positief effect op het imago van Vlaanderen. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft het anders goed begrepen. Het sponsort het *Festival van Vlaanderen* in Brussel volop. Het Gewest heeft weliswaar geen culturele bevoegdheden, maar het budget komt van een ander potje: public relations. Naar verluidt zou het

© Alain De Stoop

sponsorgeld van dat gewest dat van de Vlaamse Gemeenschap overstijgen. De publiciteit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de programmabrochure van het *KlaraFestival van Vlaanderen* van vorig jaar was trouwens ... tweetalig. Honni soit qui mal y pense.

Als de Vlaamse symbolen alleen nog gebruikt worden op officiële gelegenheden of op die plaatsen waar *strijd* gevoerd wordt, en niet op die plaatsen waar Vlaanderen toont dat het een open gemeenschap is die kwalitatief hoogstaande initiatieven ondersteunt, hoe kan de foute perceptie van een 'agressief' Vlaanderen dan worden ongedaan gemaakt? Er ligt hier een taak voor de Vlaamse regering, waaronder de minister van cultuur. Zij moet er voor zorgen dat de Vlaamse symbolen terug hun normale plaats gaan innemen in het dagelijkse leven. Maar ook de cultuurverenigingen en hun raden van bestuur moeten op dat vlak hun verantwoordelijkheid nemen. Of kleur bekennen.

Johan Van den Driessche • nationaal voorzitter vtbKultuur
joan.vandendriessche@vtbkultuur.be